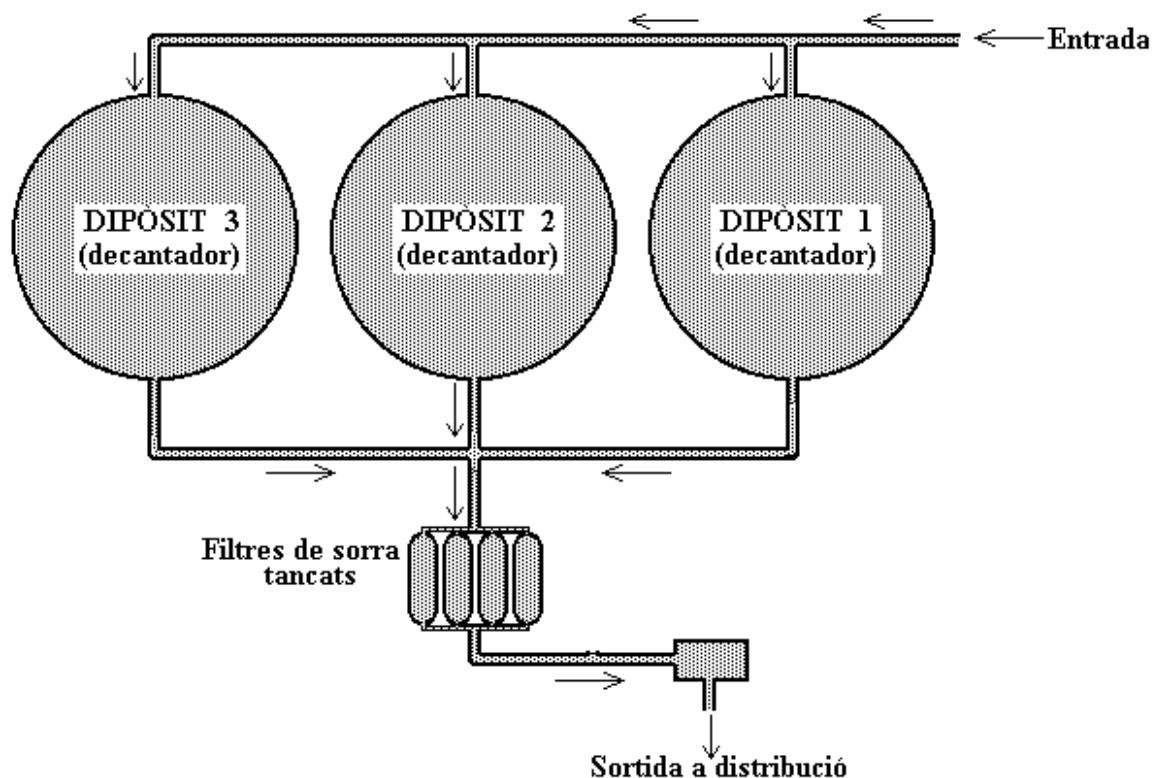

4. LA LÍNIA ANTIGA DE TRACTAMENT (1950-2004)

El 1950 es va muntar un nou procés de potabilització. A partir d'aquell moment, l'aigua suministrada va ser de millor qualitat, clara i sense risc per a la salut.

Al 1968 es va modernitzar encara més el procés (veure apartat nº5). Els anomenaren “línia antiga” i “línia moderna” respectivament. Aquesta línia antiga va seguir en funcionament com a auxiliar fins el 2004.

4.1 Arqueta d'entrada d'aigua

Les reixes i el pretractament eren igual que a l'actualitat (apartat 5). Des del 1968, a l'entrar a la Planta l'aigua es dividia en dues parts: la més important anava a la línia moderna, i la resta seguia a la línia antiga per un petit canal cap al dipòsit 2.

4.2 Dipòsit decantador

L'aigua anava a parar als dipòsits. El poc moviment de l'aigua feia que el fang en suspensió caigués cap al fons per acció de la gravetat, per tant, els dipòsits actuaven com a decantadors i una vegada l'any calia buidar-los per treure'n el fang acumulat.

L'aigua decantada sortia per dalt i passava als filtres de sorra tancats.

4.3 Filtres de sorra tancats

L'aigua decantada passava a una bateria de quatre filtres tancats, amb una capacitat total per a tractar fins a 400 m³/hora d'aigua.

Cada filtre estava format per un dipòsit cilíndric de planxa d'acer, a l'interior del qual hi havia tres capes de sorra amb el gra de mida diferent. Quan l'aigua travessava la sorra, aquesta retenia les partícules de matèria en suspensió.

Els filtres es rentaven a contracorrent, un cop al dia.

A la sortida dels filtres s'afegia clor a l'aigua.

Filtres de sorra tancats, desmuntats el 2004

4.4 Arqueta de sortida a distribució

L'aigua, un cop filtrada i tractada, passava a l'arqueta de sortida i d'aquí passava a la xarxa de distribució.